គ) បញ្ហាដែលកើតឡើងជាញឹកញាប់ទាក់ទងទៅនឹងផ្នែកផ្សេងៗនៃច្បាប់:

ដើម្បីជៀសវាងនូវកំហុសធ្ងន់ធ្ងរ អ្នកធ្វើច្បាប់គ្រប់រូបដែលពង្រាងច្បាប់ ព្រមទាំងអ្នកពិនិត្យពង្រាងច្បាប់ គួរចាំក្នុងចិត្តជានិច្ចថា គ្រប់ផ្នែករបស់ច្បាប់ត្រូវតែសមស្របទៅនឹង**សិទ្ធិមនុស្ស** និងគោលការណ៍នៃ**ការបែងចែកអំណាច** ។ ដោយសារគោលការណ៍ទាំងនេះ មានតំរូវការអតិបរមាចំនួនបួន ដែលច្បាប់ត្រូវតែ:

- យុត្តិធម៌
- ទូទៅ
- អរូបី និង
- ច្បាស់លាស់ ។

ជាទីបញ្ចប់ មានតំរូវការផ្លូវការ និងតក្កៈមួយចំនួន ដែលធ្វើឱ្យប្រាកដថា ច្បាប់អាចគ្រប់គ្រង និងបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនក្នុងការដោះស្រាយទំនាស់ បានយ៉ាងពិតប្រាកដ:

ច្បាប់មួយត្រូវតែ:

- ស៊ីសង្វាក់គ្នា
- គ្មានភាពផ្ទុយគ្នា និង
- សមស្របជាមួយច្បាប់ផ្សេងទៀត ។

បញ្ហា និងកំហុសទាំងឡាយដែលអាចធ្វើឱ្យខូចដល់ពង្រាងច្បាប់ណាមួយនោះ តាមធម្មតា កើតចេញពីការមិនគោរពគោលការណ៍ទាំងនេះ ។ ចំពោះហេតុផលនេះ អ្នកពិនិត្យពង្រាងច្បាប់ដ៏សំខាន់ម្នាក់គួរតែជានិច្ចកាលផ្តោតអារម្មណ៍ទៅលើសំនួរថា តើពង្រាងច្បាប់នេះរំលោភលើគោលការណ៍ណាមួយនៃគោលការណ៍ទាំងនេះឬទេ ។

ដោយអាននូវផ្នែកសំខាន់ៗទាំងបួនរបស់ច្បាប់មួយ គេនឹងរកឃើញបញ្ហាចម្បងៗទាំងឡាយខាងក្រោម ចំពោះគោលការណ៍ទាំងនេះ:

I) គោលបំណង និងនិយមន័យ:

១) គោលបំណងមិនស្របតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញ:

អ្នកធ្វើច្បាប់មិនអាចធ្វើតាមគោលបំណងណាមួយ ក្រៅពីគោលបំណងដើម្បីការពារសិទ្ធិមនុស្សរបស់បុគ្គលគ្រប់រូប ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងទំនាស់ ដែលច្បាប់ត្រូវដោះស្រាយ ។ ដូច្នេះ នៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូងនៃច្បាប់នេះ អ្នកធ្វើច្បាប់ត្រូវតែពិនិត្យមើលថា តើគោលបំណងនៃច្បាប់ (ដូចមានចែងភាគច្រើននៅក្នុងមាត្រា១ នៃច្បាប់) សមស្របជាមួយទស្សនៈសិទ្ធិមនុស្សដែរឬទេ ។

<u>ឧទាហរណ៍:</u>

ច្បាប់មួយដែលមានបំណងលុបបំបាត់សហជីពកម្មករ ឬក៏ដាក់ភារកិច្ចលើសមាគមទាំងអស់ក្នុងការចុះឈ្មោះនោះ មិនសមស្របជាមួយមាត្រាស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគមឡើយ ។ ការបង្កើត និងការអនុវត្តន៍សកម្មភាពសហជីពកម្មករ គឺសិទ្ធិជាមូលដ្ឋាន ហើយវាក៏ជាផ្នែកមួយនៃសេរីភាព